

[Justitsministeren.]

ordførers udtalelse om den udvidelse af kontrolvirksomheden, der nu er tale om, med de 9 patruljer à 5 mand; men jeg vil sige herom to ting. For det første dette, at helt gratis bliver det naturligvis ikke. Det er rigtigt, at vi holder os inden for de givne personalemæssige rammer i politiet, men der bliver jo udgifter både til driften, til benzin og andet. Der bliver udgifter til timepenge til personale o. s. v., og der bliver, som også den ærede ordfører nævnte det, tale om visse materielanskaffelser. Der er taget skridt til at søge de fornødne bevillinger.

Jeg ville være interesseret i, at denne øgede patruljeringsvirksomhed kunne komme i gang så snart som muligt, men jeg bliver nødt til at tage forbehold, da situationen jo har ændret sig på ét punkt, nemlig derved, at vi har fået en relativt streng benzinrationering, og dette kan komme til at spille en rolle for omfanget af den patruljeringsvirksomhed, der kan gennemføres.

Med hensyn til spørgsmålet om at søge tilvejebragt en samlet oversigt over ulykkestilfælde ved vejtrafik ledsaget af en analyse af årsagssammenhængen ved ulykkestilfældene er det min hensigt at få en forhandling herom med sagskundskaben på dette område, altså dels statistisk departement, dels vejdirektoratet og dels færdselsmyndighederne, for at man kan finde frem til en tilrettelægning af statistikken, så at den kan blive mere oplysende end den, vi hidtil har haft at støtte os til. Af det ærede medlem hr. Tholstrups særbetænkning fremgår det jo klart, at det ærede medlem ikke er tilhænger af en udvidelse af antallet af lokale hastighedsbegrænsninger. Men det ærede medlem har ikke ret, synes jeg, når han siger, at vi i forvejen i færdselslovens § 57, stk. 4, har tilstrækkelige muligheder for at gribe ind. Det ærede medlem ved, at justitsministeriet har modtaget en række henvendelser om lokale hastighedsbegrænsninger, men vi har måttet afvise dem under hensyn til lovbestemmelsens meget snævre indhold, ligesom vi har måttet pege på, at tinget direkte vedtog, at der ikke skulle være en generel hastighedsbegrænsning i bebyggede områder, og det har måttet

være bestemmende for den meget skrappe praksis, vi har måttet gennemføre. Men forholdet er jo det, at det ærede medlem ikke er enig med flertallet om ønskeligheden af at få indført disse lokale hastighedsbegrænsninger, og det er der ikke noget at gøre ved.

Må jeg endelig gøre et par bemærkninger om nummerpladeproblemet, dels fordi dele af pressen har kunnet give offentligheden det indtryk, at spørgsmålet om indførelse af nummerplader for knallerter kun var et spørgsmål om tid, endda om kort tid, dels for at underbygge den skepsis, jeg hele tiden har næret og stadig nærer i dette spørgsmål. Det, der skulle være formålet med nummerplader på knallerter, må vel tænkes at være tredobbelt; for det første, at man fik mulighed for at identificere den knallertkører, der ville unddrage sig ansvar, for det andet, at man kunne sikre, at ansvarsforsikringen var i kraft, og for det tredje bekæmpelse af tyverier. Hvad formål nummer to angår, sikring af at ansvarsforsikringen er i kraft, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at forsikringsselskaberne klart har givet udtryk for, at de ikke har nogen selvstændig interesse i en nummerpladeordning blot af denne grund, idet forholdet er det, at antallet af ikke-forsikrede knallertkørere er meget lille. Må jeg i øvrigt sige, at hele nummerpladeordningen jo må knyttes såvel til ejeren som til køretøjet. Det må være sådan, at man med et opgivet bestemt nummer ved, ikke alene hvilket køretøj det drejer sig om, men også, hvem ejeren er.

Jeg har fået det indtryk, at udvalget havde den opfattelse, at ordningen kunne etableres gennem forsikringsselskaberne, og derom vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger. Man kunne tænke sig det gjort på den måde, at politiet i den givne situation kunne henvende sig til forsikringsselskaberne, opgive nummeret på det implicerede køretøj og få at vide, hvem ejeren er, og hvad det er for et køretøj. Det ville være den nemmeste måde, men i praksis ikke synderlig effektiv. Man kunne også gøre det, at man bad forsikringsselskaberne give politiet genpart af kartotekskortene, men det måtte jo føre til, at politiet i virkeligheden skulle indregistrere knallertkørerne, og dermed er vi ude i hele den administra-